

Корова та баран

Колись давно в одному селі жили собі корова та баран. Мали вони господаря, але на весну та літо вирішили пожити самотійно на луку біля села. Погодився господар й подарував своїм тваринам килим літачок. Навіть не питайте звідки у господаря той килим, він й сам забувся де взяв.

Тож корова та баран жили спочатку біля села, а потім рушили у мандри. Та так й загубили дорогу до господаря. Тоді вони згадали про килим літачок, стрибнули на нього й полетіли шукати собі нову оселю. Щоправда, заважав їм туман чарівний, але не довго.

Побачили друзі будиночки. Постукали у перший, але господар того будинку розізлився, прогнав незваних гостей.

Полетіли друзі далі й побачили хлопчика. Запитали його:

- Пусти нас перезимувати?
- Заходьте у домівку. – сказав хлопчик.

Звірята зраділи й зайшли у будинок. Сподобалося їм.

Побачив хлопчик килим й запитав:

- А що це у вас за річ?

- Це килим літачок. – відповіли звірята. А потім додали:

- Ми хочемо подарувати тобі цю чарівну річ.

Корова та баран віддали хлопчику килим. Хлопчик інколи мандрує на ньому й корову з бараном у мандри бере, але то вже інша історія. А ця історія має щасливий кінець – з того часу жили корова, баран та хлопчик разом, у гарному будиночку. Жили друзі щасливо та весело.